

Östgötaspel

Östergötlands Spelmansförbund
www.ostgotaspel.se

Styrelsens ordförande:
Isabell Svärdmalm
ordforande@ostgotaspel.se

Nr 4, december 2018
årgång 18

Ansvarig utgivare:
Isabell Svärdmalm

Redaktion: Barbro Wijma
redaktor@ostgotaspel.se
Håkan Wasén

Olof Andersson, Johnny Schönning och Sven Kjellström uppträdde ofta ihop, här sannolikt på 1940-talet. Fotografen är okänd. Fotot tillhör Svenskt visarkiv.
Text: Peter Berry

Innehåll

ÖSF:s årsmöte	2
Knytkalas	2
Ordförandehälsning	3
RAPPORT	
Trio Fri och Vår kopp te	3
ARTIKEL	
”Det bästa resultat jag någonsin uppnått...”	4-6

NUMRETS LÅTAR

Polska efter Lindblom	7
Novemberdimman ligger tät	7

KALENDARIUM	8
--------------------	---

ANNONSER

Spel- och danshelg 23-24 mars	8
Fiol säljes	8

STYRELSE FÖR ÖSTERGÖTLANDS SPELMANSFÖRBUND

Ordförande: Isabell Svärdmalm, tel.011-319876, 0730-541193, ordforande@ostgotaspel.se

Sekreterare: Lisa Hellsten Reuber, tel. 0725-757 252 sekreterare@ostgotaspel.se

Kassör: Mats Ekman, tel. 013-152336, kassor@ostgotaspel.se

Ledamöter: Barbro Wijma, Stefan Öberg

Suppleanter: Staffan Lensell, Tyra Lundberg.

ÖVRIGA FUNKTIONÄRER bl.a.:

Spelledare: Isabell Svärdmalm, 011-319876, spelledare@ostgotaspel.se

Medlemsärenden: Ingrid Ährlin, tel 0707-740665, medlem@ostgotaspel.se

Arkiv, notbibliotek, försäljning: Hans Norberg, tel. 013-52536, hansnobe@hotmail.com

Hemsidesansvarig: Staffan Lensell, webb@ostgotaspel.se

ÖSF Årsmöte 2 mars 2018

Reservera dagen! Mer information i nästa nummer!

Spelmansförbundet bjuder in till

KNYTKALAS

(OBS endast kalla rätter)

Med spel och dans,
allspel och skrubbspel
samt underhållning av
HEMLIG GÄSTARTIST

4 Januari 2019 kl 18:30

Hallarna Norrköping
(Tunnbindaregatan 37)

Ingen medhavd % dryck

Entréavgift 130 kr

Ungdomar 50 kr

Ordförandehälsning

Hej!

Terminen och året går mot sitt slut, och när ni läser detta har vi som spelar i grupp, i studiecirkelform, träffats för våra avslutningar. Många är låtarna vi hunnit spela och öva på, och vi kanske också har haft några framträdanden där vi kunnat glädja andra med vår musik.

Några av oss föredrar att ”spela på kammaren” och det kan vara nog så avkopplande.

Förbundet har haft ett välmatat år, med bl.a. vårens deltagande i Folk- och Världsmusikgalan/Linköpingsfestivalen.

Styrelsen har haft 7 styrelsemöten och nytt för i år blev att bjuda in våra ”grann”-organisationer till ett brainstorm-möte. Vi fick tillfälle att dela idéer och planera så att våra respektive arrangemang inte krockar.

2019 startar som vanligt med Knytkalaset, denna gång dagen *före* Trettondedagsafton, se annons på sida 2. Detta blir 5:e årgången för Knytkalaset och vi ”jubilerar” med en hemlig gäst! Missa inte detta!

I mars planeras för en helgkurs (se sida 8) där du kan fördjupa dig i ”Spelmansböckernas magiska värld”, ett tema som SSR tagit initiativ till, och som vi i ÖSF, tillsammans med Närke, Sörmland och Västmanland, bjuder in till. Spännande, eller hur? Ett tillfälle att också träffa nya spelyvänner från dessa förbund.

I min almanacka finns det citat för varje vecka, och idag läser jag: ”Skogen skulle vara mycket tyst om bara den bästa fågeln sjöng”... Vad det betyder för dig eller mig är olika förstås.

Men lyssna, sjung och spela – och ha fina helger framöver, önskar er

Ordförande Isabell

”Vår kopp te” med Trio Fri

Trio Fri, tidigare kända som Trio Frikadell, presenterade sin första CD *Vår kopp te* på Arbis inför en stor, varm och nöjd publik. Låtmaterialet var en blandning av traditionsmusik med hög östgötafaktor och egna visor och låtar.

Med bas, gitarr, fiol och sång skapar Trio Fri sin klang, ett behagligt rum, trovärdigt och tryggt men med lekutrymme för var och en av musikerna.

Cd:ns nio låtar serverades med pondus, galant samspel och klurigt mellansnack. Och te-bordet stod dukat på scenen.

Trio Fri är:

Lisa Hellsten Reuber, fiol. Riksspelman, pedagog och folkmusikinspiratör.

Jonas Jansson, gitarr. Musiker och pedagog utbildad på Musikhögskolan i Ingesund.

Ida Hellsten, elbas och sång. Studerar folklig sång på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm.

Marie Länne Persson

"Det bästa resultat jag någonsin uppnått" – redaktör Olof Andersson på resa i Östergötland

Olof Andersson föddes 1884 i Åhus och dog 1964 i Stockholm. Vi känner honom som redaktör för samlingsverket Svenska låtar (hädanefter förkortat Sv L). De två delarna med låtar från Östergötland är framför allt Anderssons förtjänst. Han satte sin prägel på arbetet och påverkar hur vi uppfattar låtarna idag.

I ett radioprogram den 11 april 1960 berättar Olof Andersson om sin väg till musiken. Han börjar tidigt att spela fiol tillsammans med sin far och sina bröder i ett danskapell. Olof anses vara en skicklig notläsare. 1909 besöker Nils Andersson Åhus och håller ett föredrag om folkmusik och illustrerar det med eget spel på flöjt. Olof beskriver det som en stor händelse i sitt liv. Det är första gången han hör en "riktig" polska och han blir varse hur den skiljer sig från den musik han är van vid. Föredraget hålls i en gymnastiksal med "härlig akustik". Flöjten fyller salen med polska och Olof, 25 år gammal, bestämmer sig för att ge sig hän. Han vågar inte närma sig Nils Andersson som redan vid denna tid är en etablerad folkmusikkännare, med åtskilliga år som upptecknare av skånska spelmansmelodier i bagaget. Olof går hem och komponerar fyra sextondelspolskor i moll och sänder dessa till Nils Andersson och bifogar egna uppteckningar efter spelmannen Per Nilsson Dahlberg (se Sv L Skåne, del 1). I sina föredrag uppmanar Nils Andersson publiken att bli delaktig i sitt insamlingsprojekt och gensvaret från Olof hamnar i goda händer. Snart kommer ett uppmuntande brev till Olof och en lång arbetsgemenskap som varar till Nils Anderssons död 1921 ser sin början. Olof kommer att bli Nils Anderssons främsta medhjälpare i skapandet av Svenska låtar. Olof och Nils Andersson reser var för sig land och rike kring och gör egna uppteckningar och samlar samtidigt gamla spelmansböcker. Resorna går bland annat till Östergötland.

När den sista delen av Svenska låtar ges ut 1940 är summan av antalet av publicerade låtar 7910. Nils Andersson är den erfarne, hjärnan bakom projektet, och bestämmer tidigt, 1908, dess utformning som sedan Olof troget följer och utvecklar i korrespondens med Nils Andersson. Mängden brev som skrives är överväldigande. I dessa behandlas detaljer och principer, särskilt med utgångspunkt från samlingen av låtar från Dalarna, som kommer att utges först av de 24 delarna. Avsikten är att bevara en spelmansrepertoar som håller på att dö ut och det är tiden före 1890 som avses, innan de "moderna" intrycken tar över. Viktigast är polskor, gånglåtar och valser av gammal folklig typ. Pol-

kor, mazurkor och schottisar hör till de moderna och utesluts. Presentationen ska ske landskapsvis vilket är vanligt i etnologiska studier vid denna tid. Inom varje landskap presenteras låtarna sockenvis från norr till söder och sedan efter spelman och ibland efter låtsamlare och upptecknare. Meningen är att redovisa låtarna så att man får en uppfattning om varje spelmans repertoar. Samlingarna är i första hand tänkta att användas av spelmän, och i andra hand av forskare och tonsättare. Det blir så småningom Olofs uppgift att ensam, med dessa förutsättningar, göra ett urval av låtar och presentera dem så att de blir spelbara. Hur väl Olof lyckas med detta framgår bland annat av Svenska låtar Östergötland.

År 1909 bildades Folkmusikkommissionen på Nils Anderssons initiativ. Den bestod främst av en liten grupp akademiker med anknytning till etnologi och musik. Verksamheten präglades helt och hållet av Andersson fram till dennes död 1921. Det var i kommissionens regi som arbetet med Svenska låtar skedde. I korrespondensen mellan kommissionens sekreterare, riksdagmannen Hjalmar Wijk, och Olof Andersson, som utsågs till redaktör för Svenska låtar efter Nils Andersson, kan man i detalj följa det fortsatta arbetet med uppteckningar, redigering och publicering. Flera brev handlar om låtarna från Östergötland.

De två östgötadelarna av Svenska låtar hör till de sist publicerade och följs endast av det stora Skånematerialet. Innehållet domineras av uppteckningar, men även låtsamlare och gamla spelmansböcker är representerade. Olof Andersson gör åtminstone tre resor till Östergötland för att göra uppteckningar, 1924, 1930 och 1932. Nils Andersson är i Östergötland 1918 och gör då också ett mindre antal uppteckningar. Förutom uppteckningarna är Olof ständigt sysselsatt med renskrivning av gamla spelmansböcker, korrespondens med spelmän om bakgrundsuppgifter och biografier och korrekturläsning. Allt detta redogör han för i detalj i breven till Hjalmar Wijk, som bistår med råd och pengar. Olof är ett arbetsbi.

Uppteckningarna från Östergötland sker i ett sent skede av Svenska låtar men Olof är ändå nöjd med resultatet. Under sina färder träffar han åtminstone 29 spelmän. De flesta av Olofs uppteckningar som sedan publiceras är av Konrad Leonard Hellqvist (Finspång), Anton Carlsson (Motala), Frans August Lindell (Motala), Georg Bertil Ingwaldsson

"Det bästa resultat... (forts)

(Åby), Ivar Hultqvist (Norrköping), Carl August Månsson (Jonsberg), Nils Olsson (Sjögestad), Axel Emil Lundgren (Åtvidaberg) och Carl Gustaf Åstrand (Horn). Många av dessa förmedlar låtar av spelmän som gått ur tiden såsom Carl August Lindblom och Pelle Fors som inte får egna rubriker i Svenska låtar. Olof skapar kontakter och ett nätverk för sig själv och har speciell nytta av Carl G. Lindqvist, Allan Manneberg och Ivar Hultqvist som alla ingår i Östergötlands spelmansförbunds styrelse. De förser Olof med namn och adresser på spelmän och tips om gamla spelmansböcker. Några upptäckter som Olof särskilt nämner är spelmansböckerna efter Ludvig Olsson i Enshult samt efter fader och son Olof Styrländer. Olof Andersson är också förtjust över kontakten som folkskolläraren Helge Berlin (jfr slutord i Sv L Östergötland, del II) förmedlar med spelmanen Lindell. Olof träffar Lindell i Motala 1930. Han är tidigare inte känd av Olof. Särskilt en av Lindells låtar kommer att höra till Olofs favoriter.

För att förstå hur Olof väljer sina låtar och hur han behandlar dem är det intressant att se vilken del av den östgötska repertoaren han favoriserar. Det blir tydligt i ett av de många radioprogram Olof kom att göra – här tjänade han en välbehövlig extra slant – från slutet av 1930-talet och framåt. Den 29 april 1940 handlar programmet om Östergötland och heter "C. A. Lindblom och Pelle Fors från Östergötland - Kåseri av OA med musikillustrationer av OA, Johnny Schönning och Sven Kjellström". Olof berättar om ett urval av spelmän, Styrländer d.ä. och d.y., Lindblom, Lindell och Pelle Fors. Tonvikten ligger på den äldre musiken med rötter i 1700-talet. Således börjar föredraget med en polska ur Julius Bagges samling och följs av en kontradans upptecknad av Olof Styrländer d.ä. Föredraget förses med musikillustrationer, låtar i urval av Olof som han arrangerat för stråktrio (två fioler och viola) och som uppförs av Olof själv och de nämnda spelkamraterna, båda kända klassiska violinister (se fotot på sida 1). Arrangemangen kan tyckas överlastade och representerar hur man vid denna tid vill göra folkmusiken likaberättigad med den klassiska musiken. Första fiol spelas av Olof som gärna gör det på förstämnd fiol, a-e-a-e. Om man vill sammanfatta något om Olofs smak, som ju påverkar honom i arbetet, är det att det konservativa draget överväger, med tonvikt på äldre polskor i moll. Ett undantag är "Gråtarevalsen" (Sv L Ö nr 277) efter Lindell som Olof i ett brev till Wijk beskriver som "en vals som hör till det bästa vi har från Östergötland".

Olof författar även ett flertal artiklar i Svenska folkdansringens tidskrift Hembygden. I nummer

4, 1943, skriver han om de östgötska samlingarna och nämner, förutom det som sägs i radioföredraget, Abraham Haghholms samling.

"En flitig samlare och upptecknare av folkmusik var folkskolläraren Abraham Haghholm i Godegård... Av det korrekta och noggranna sätt varpå melodierna nedskrivits framgår, att Haghholm ägt god notkännedom och ett livligt intresse för tillvaratagandet av sin hembygds musik. ... i sin helhet är den [samlingen] anmärkningsvärt homogen och ger en god och karakteristisk bild av låtbeståndet i nordvästra Östergötland och södra Närke på den tid – 1830-40-talen – då Haghholm nedskrivit den".

Ett sätt att försöka bedöma hur Olof försöker förverkliga Nils Anderssons metod än att detaljstudera hans arbete med Haghholms samling.

Ett grundläggande problem består i Nils Anderssons rekommendation att presentera låtarna i ordningsföljd för att ge ett intryck av spelmanens/upptecknarens verkliga repertoar. Haghholm delar in sin spelmansbok i valser och polskor och det är inte klart hur de är relaterade till varandra i repertoaren, eller om de är repertoarer för olika publik. Olof löser detta genom att följa ordningen i Haghholms presentation men integrerar dem repertoarvis på ett sätt som han själv uppfattar som den bästa lösningen. Nils Anderssons regler hjälper Olof att identifiera den musik som ska ingå men det finns fler problem. Vissa låtar är bristfälligt upptecknade och de är lätta att avstå från. Vissa förekommer i varianter från hela Sverige och det blir svårt att föra dem till ett visst landskaps repertoar. Olof utesluter låtar med många varianter från andra landskap men behåller många. Risken är att man ges ett överdrivet intryck av en lokalt färgad repertoar som i verkligheten är nationell. Olof är medveten om detta. Olof väljer bort de flesta av valserna i Haghholms uppteckning och det förefaller som om han gör det eftersom de har karaktären av salongs- och brunnsmusik, snarare än vad han skulle beskrivit som allmogemusik. Haghholms låtar kommer att utgöra en stor del, knappt hälften, av alla låtarna i Svenska låtars östgötadelar och polskorna dominerar.

En annan aspekt på Olofs arbete i Nils Anderssons anda utgör redigeringen av de enskilda låtarna i Haghholms samling. Jag tycker mig kunna se att Olof följt spåret från sin företrädare och inspiratör, och varit noga med att återge låtarna som de kommit i redaktörens händer, men utan att ta med avvikelser som gjort dem mindre spelbara.

"Det bästa resultat... (forts)

Sådana ändringar förekommer sparsamt och gäller repriseringar och behandlingen av kors- och b-förtecken i några låtar. Sammanfattningsvis gör Olof ett gott arbete i Nils Anderssons anda och vi kan som nutida spelmän vara tacksamma för att i Olofs arbete fått en god grund att spela vidare på. Det största problemet, menar jag, är att knyta repertoarerna till en enskild upptecknare som representerar ett visst landskap, när repertoarerna snarare är knutna till en tid och en trakt där landskapsgränserna inte av primär betydelse.

Vilken betydelse har Svenska låtar och därmed Olof Andersson haft för att definiera det som vi idag betraktar som östgötsk spelmansmusik och som vi gärna spelar? Ett sätt att mäta det är att undersöka de samlingar av spelmansmusik som Östergötland spelmansförbund publicerat i två omgångar, 1962 och 1982. Bär de spår av urvalet i Svenska låtar? Svaret är att det gör de i påfallande hög grad. Ett intressant undantag är samlingen som publicerades av Julius Bagge cirka 1880. Dess låtar ingår inte i Svenska låtar men väl i spelmansförbundets låtsamling från 1982, och en senare faksimilutgåva. Olof Andersson var väl insatt i Bagges publikationer men valde att inte ta med dem i Svenska låtar trots sin fäiblesse för äldre moll-polskor. Jag antar att det bland annat var därför att Bagges låtar inte hade någon klar proveniens. I det som blir Olofs sista stora arbete, variantregistret över spelmanslåtar i Folkmusikkommissionens och Musikmuseets samlingar, förekommer Bagge däremot ofta i Östgötaregistret.

Olof Andersson avled 1964 och hade redan några år tidigare överlåtit sina sista arbetsuppgifter på Musikmuseet till andra. Kontakten med Musikmuseet och dess chef Tobias Norlind, den svenska musikhistoriens fader och tillika ledamot av Folkmusikkommissionen sedan 1922, påverkade säkert Olof i riktning mot ett analytiskt förhållningssätt, som i variantregistret, och mot ett större intresse för det äldre materialet såsom polskor och kontradanser, som i Styrländers samlingar och samlingarna från Enshult. I sin sista årsrapport till Folkmusikkommissionens styrelse skriver Olof 1956 om en utgåva av 1700-talsmelodier i den folkliga genren. Detta var något Norlind var mycket intresserad av och förmodligen planerade att ge ut men Norlind avled redan 1948. Arbetet med analyser av polskorna från ett melodiperspektiv snarare än skalor och toninnehåll avbröts i stort sett efter Norlind och Olof Andersson. Häromåret presenterade emellertid Magnus Gustafsson något som påminner om en fortsättning i samma anda i sin avhandling "Polskans historia".

Östgötadelarna utgör en väsentlig del av Svenska låtar, den femte största samlingen i serien. Kanske en oväntat framstående plats bland alla landskap. Olof ansåg som många med honom att dalamusiken var den främsta men i ett brev till Wijk den 11 september 1930 under en av sina upptecknarresor i Östergötland skriver Olof:

"Antalet upptecknade melodier i Östergötland blir ... det bästa resultat jag någonsin uppnått."

Peter Berry

Urval av källor

Svenskt visarkiv: Olof Anderssons arkiv, Folkmusikkommissionens arkiv, Tobias Norlinds arkiv.

Kungliga biblioteket: (Filnamn: *XA_RF12-0069*)
[Olof Andersson intervjuas 1960-04-11.](#)

Andersson, Nils (Red.) (1936). *Svenska låtar: Östergötland*. Del 1-2. Stockholm: Norstedt.

Andersson, Olof (1942). Berömda spelmän från Östergötland: C. A. Lindblom och Pelle Fors.

Hembygden, 22 (8), 122-123. Andersson, Olof (1943). Folkmusikens mästare i Östergötland.

Hembygden, 23 (4), 62-63.

Andersson, Olof (1963). *Hur svenska låtar kom till: en brevväxling mellan Nils Andersson och Olof Andersson*. Stockholm, Musikhist. museet.

Andersson, Otto (1958). *Spel opp i spelemänner: Nils Andersson och spelmansrörelsen*. Stockholm: Nordiska museet.

Boström, Mathias (2015). Låtar av "större arkivaliskt än musikaliskt intresse?": spelmansböckerna och Svenska låtar. I Mathias Boström (Red.) *Lekstugan: festskrift till Magnus Gustafsson*. Växjö: Smålands musikarkiv, 147-166.

Boström, Mathias, Dan Lundberg & Märta Ramsten (Red.) (2010). *Det stora uppdraget: perspektiv på Folkmusikkommissionen i Sverige 1908-2008*.

Stockholm: Nordiska museets förlag.

Gustafsson, Magnus (2016). *Polskans historia: en studie i melodityper och motivformer med utgångspunkt i Petter Dufvas notbok*. Lunds Universitet: Institutionen för kulturvetenskaper, Avdelningen för musikvetenskap.

Tillägg:

Tack till Wictor Johansson, forskningsarkivarie vid Svenskt visarkiv, och Sebastian Lindgren, musikarkivarie vid Musik- och teaterbiblioteket, för deras ovärderliga hjälp.

Numrets låtar

Polska efter Lindblom

Svenska Låtar Östergötland 330

Musical score for 'Polska efter Lindblom' in 3/4 time, key of D major. The score consists of four staves of music. The first staff starts with a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The second staff is marked with a measure rest '5'. The third and fourth staves are marked with a measure rest '9' and '13' respectively, and include the instruction '+ arco'.

Denna polska upp-tecknade Olof Andersson efter Josef Alm, Norrköping, 1924, och den ingick i Anderssons radioprogram 1940. Han arrangerade den för två fioler och viola och spelade själv första fiol med stämningen a-e-a-e. Noterna, var en bilaga till manus för radioprogrammet, och överensstämmer nästan helt med Sv L Ö 330. Jag har uteslutit Anderssons bindebågar. Materialet finns hos Svensk visarkiv.

Peter Berry

Novemberdimman ligger tät

Sumu on sakea marraskuussa

Patrick Berry

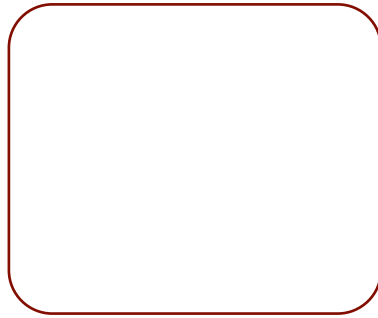
Musical score for 'Novemberdimman ligger tät' in 3/4 time, key of D major. The score is for Violin I, Violin II, and Cello. It starts with a tempo marking of quarter note = 120. The score consists of two systems of staves. The first system has Violin I, Violin II, and Cello. The second system has Violin I, Violin II, and Cello. The score ends with a double bar line.

Låten "Dimman" kom till när den första kompakta Novemberdimman sänkte sig över nejden. Vad gör man då? Ställer sig och spelar fiol eller cello förstås! Till saken hör att jag är pensionär sedan en tid tillbaka så jag styr över tiden som jag behagar. Ibland kommer man på någonting i låtväg som eventuellt kan vidareutvecklas och då åker inspelningsutrustningen fram.

Jag vet inte hur pass vanligt det är att man håller på att göra stämmor, men just stämmor är det som jag tycker är roligast, därav resultatet.

"Dimman" går i moll liksom verklighetens dimma, en passande titel...

ÖSTGÖTASPEL 2018 nr4

KALENDARIUM

Östergötland

FiLordnar**

Folkmusikcafé/-pub:

Första onsdagskvällen varje månad 20.00

Dans till spellista. och Konsert & danskvällar:

19-01-19 19.00 Konsert och danskväll, Palatset, Drottningg. 23, Linköping

Jenny Gustafsson och Hans

Kennemark spelar traditionella västgötalåtar

19-02-18 Konsert och danskväll

19-04-08 Årsmöte och Konsert och danskväll

ÖSF*

19-01-04 Knytkalas, se annons s.2

19-03-02 Årsmöte, reservera dagen

19-03-23 - 24 Spel- och danshelg i Borhamn, se annons s. 8

Småland ***

Just nu inga annonser

Södermanland ****

19-01-12 Buskspelsträff med Nyköpingshus Spelmansgille

[*www.ostgotaspel.se](http://www.ostgotaspel.se)

[**www.folkmusik.nu](http://www.folkmusik.nu)

[***www.smalandsspelmansforbund.se](http://www.smalandsspelmansforbund.se)

[****www.sormlandsspel.se](http://www.sormlandsspel.se)

Sveriges Spelmans Riksförbund i samarbete med Östergötlands spelmannsförbund inbjuder till;

Prickar på ett papper låter inte! Vi letar efter nycklar till spelmannsböckernas magiska värld

Borghamn (22)-23-24 mars 2019
Namnkunniga och kompetenta ledare!

Det här är kursen för notsovan. Du som inte får ordning på kors och ben, helnötter och brättdelar men ändå vill spela pollonesser från förr. Vi ger dig verktyg och mod!

Det här är kursen för dansaren och dansspelmanen som vill experimentera med tretakten, vilket passar bäst, menuett eller polska, eller är det kanske hambopolska? Verkstad där rösterna från dansgolvet är viktigast.

Det är också kursen för dig som spelat mycket ur de gamla uppteckningarna och vill ha bollplank och kunskapsutbyte, hur kan man göra med det där fisset, är det egentligen f, eller ska vi pröva mittemellan?

Kursen ger inga rätta svar, men många fler lösningar!

Under två dagar möts vi i seminarier, med instrumentet i handen, eller dansskorna på, och prövar oss fram i små grupper under sakkunnig ledning.

Under några pass samlas alla deltagare för att lyssna på föredrag, och för att dansa tillsammans. På lördagskvällen äter vi gott, dansar, spelar och gamangar oss till natten övergår till dag. För den riktigt sugne, eller för den som reser långt finns möjlighet att komma på fredagen.

Kostnad och anmälmöjligheter kommer i nästa nummer, men boka i kalendern redan nu!
Frågor besvaras vänligt och bestämt av Lisa Hellsten Reuber 0725-757 252

Säljes!

Nu, när jag nu inte längre är aktiv spelman, vill jag inte se min fiol ligga ospelad och förstöras:

Fiol

signerad Joseph Kratschmann, 1823, reparerad, med stråke SAMPO, säljes för 18 000 kr.

kurt.widin@bredband.net
013-151683

Manusstopp för bidrag till nästa nummer är **30.1!** Det är roligt att göra Östgotaspel när så många vill bidra!

Redaktören